

Intervju med Erik Skoglund, intervjuperson nr 49

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 01:09:39

Datum: 2018-09-18

Intervjuare: Marja Ågren

Plats: Ett mötesrum på Eriks arbetsplats, reklambyrån "Dear Friend", på Skeppsbron

Tid: 12:00 – ca 13.00

Intervju med Erik Skoglund

Bandningen börjar

Intervjuare 1 [00:00:04]: Stadigt, sådär kanske, så vi hörs. Ja. Då så, då säger jag det att det är den 18e september 2018, och vi gör intervju här för projektet Göteborg berättar, vi sitter i Dear Friends lokaler på Skeppsbron, och jag som intervjuar heter Marja Ågren och jag intervjuar dig, som heter?

Talare 1 [00:00:31]: Erik Skoglund heter jag.

Intervjuare 1 [00:00:33]: Ja, och du jobbar här på Dear Friends?

Talare 1 [00:00:36]: Ja, precis, jag jobbar här som copywriter, det är en reklambyrå.

Intervjuare 1 [00:00:39]: Mm. Hur länge har du jobbat här?

Talare 1 [00:00:41]: På det här företaget har jag varit i snart åtta år, men på det här stället har jag bara varit i drygt ett år, eller knappt ett år ska jag säga.

Intervjuare 1 [00:00:54]: Mm, i Merkurhuset då som?

Talar 1 [00:00:58]: Ja, precis.

Intervjuare 1 [00:00:58]: Var satt ni innan?

Talare 1 [00:00:58]: Vi har suttit på Stigberget, har vi gjort, ett år, sen så har vi suttit på, vad heter det, där (?) berg, ett?

Intervjuare 1 [00:01:07]: Otterhällan kanske eller Kungshöjd eller?

Talare 1 [00:01:11]: Nej, utan det som är.

Intervjuare 1 [00:01:13]: Jaha.

Talare 1 [00:01:14]: Vad heter det. Gamla Sjöbefälskolan, där satt vi också, och sen så började vi en gång i tiden på Lindholmen, precis där de ska bygga den här skrapan.

Intervjuare 1 [00:01:26]: Jaha. Har det varit någon strategi att flytta eller liksom, slumpen

eller?

Talare 1 [00:01:33]: Ja, det är nog mest slumpen. Någon gång har vi blivit uppköpta och sen har vi köpt tillbaka oss själva igen, och ett tag var vi för, på Lindholmen blev det för stort, för vi krympte, och lite så. Ja det har varit.

Intervjuare 1 [00:01:51]: Mm, men det, hur många ungefär anställda är ni idag då?

Talare 1 [00:01:56]: Nu är vi 22.

Intervjuare 1 [00:01:57]: Mm, är det normalt för en reklambyrå?

Talare 1 [00:02:00]: Ja, men det är det, då har man nog med folk för att kunna göra det mesta, och inte för många för att det ska bli opersonligt, lite så, det är ändå ett gäng konsulter.

Intervjuare 1 [00:02:14]: Har ni någon särskild såhär inriktning, jobbar mot någon?

Talare 1 [00:02:17]: Nja, ja vi gör, vi gör varumärkesstrategi och så gör vi kreativ reklam och sen gör vi digitala upplevelser som vi kallar det då, eller bygger saker helt enkelt, på nätet så, appar och.

Intervjuare 1 [00:02:32]: Jaja okej.

Talare 1 [00:02:34]: Små manicker om man vill.

Intervjuare 1 [00:02:36]: Det är lite sådär.

Talare 1 [00:02:37]: [skrattar 00:02:38]

Intervjuare 1 [00:02:38]: Beyond, vad jag är insatt i, men det handlar om att, det är ändå liksom reklam som är poängen med det?

Talare 1 [00:02:44]: Det är det, precis, och hela, ja, det mesta som har med marknadsföring och reklam att göra.

Intervjuare 1 [00:02:52]: Mm, mot andra företag liksom, mest eller?

Talare 1 [00:02:55]: Mm, ja det är både Volvo givetvis, men även Frölunda torg jobbar vi med, vi jobbar också med Göteborg och CO ska jag säga då, ganska mycket, så, så det kan vara lite allt möjligt.

Intervjuare 1 [00:03:12]: Mm, okej. Ja, vad intressant, alltså jag blir nyfiken på de här med de apparna och joxet och vad, men det måste vara roligt om man är reklamare och gillar sånt så måste det vara roligt att se eftersom jag antar att det händer mycket, att det förändras liksom?

Talare 1 [00:03:29]: Mm, det gör det ju, det är otroligt snabb dans på det sättet att, ja, traditionell reklam är inte så aktuellt längre, utan vi försöker ju liksom hitta sätt att tillföra någonting, för den som tar emot, och då blir det oftast i form av kanske en tjänst, en digital tjänst som underlättar för om det kan vara Göteborgarna eller om det är Göteborg och CO eller för Frölunda torgs besökare. Och så där. Att just, det blir färre och färre stora reklamsfilmsprojekt, för reklamfilm i sig är ju liksom ett, då måste man ha ett medium för det och tv är ju liksom väldigt fragmenterat. Så det är, man får vara lite hittepåig liksom [skrattar 00:04:20].

Intervjuare 1 [00:04:21]: Jo men precis, jag förstår det. Ja. Och får hjälpa folk att hitta hit eller hitta dit de helst ska vara då.

Talare 1 [00:04:28]: Ja, och det är en ganska stor utmaning just idag eftersom det är, folk sitter oftast i sina egna flöden och bubblor sådär, och då måste man liksom hitta ett sätt att nå fram.

Intervjuare 1 [00:04:42]: Mm, men ni hittar på helt enkelt nya grejor eller jobbar ni med sånt som andra har tagit fram eller är det?

Talare 1 [00:04:50]: Ja, alltså, ifrån digitala sidan så gör vi väldigt mycket bara sajter och sånt. För att förbättra kommunikationen, för där är ändå, dit kan ju alla nå, så. Sen så själva reklamsidan handlar ju mest om att få folk att hitta dit, så att säga, när den väl är byggd, och där är det väldigt mycket nu i alla fall sociala, mobiler och sådär. Och sen så har vi då de här delarna vi gör, om det kanske är helt nya företag som inte folk känner till så gör vi en strategi för hur de ska uppfattas, hur de vill uppfattas, och sen försöker man utforma då allting utefter det. Det som kommer ut på andra sidan. Så det är väldigt mycket [skrattar 00:05:45].

Intervjuare 1 [00:05:45]: Mm, kan man säga att man jobbar väldigt annorlunda idag på en reklambyrå än vad man gjorde för tio eller för att inte tala om 20 år sen?

Talare 1 [00:05:54]: Mm, det, det tycker jag nog, även om det, det finns ju vissa delar som är lite tidlösa också i det så att säga, att just det här som de sa liksom redan på 60-talet så började det ju i New York någon slags reklamera, när man kom på att vi behöver liksom vara lite emotionella här, folk behöver faktiskt gilla Coca Cola eller vad det nu är för någonting, om de ska köpa det, snarare än, ja det finns ju, oftast då jättemånga olika konkurrenser som erbjuder precis samma sak, och då får man jobba på ett annat plan. Så just den, varumärkesbiten är väl egentligen ganska intakt skulle jag säga. Att det har ju med mänsklig psykologi att göra mycket. Men sen andra delen är reklam och det är ju helt förändrat där, hur man når ut till folk, det finns faktiskt ingen som har ett bra svar på det just nu, för det är kaos [skrattar 00:06:53].

Intervjuare 1 [00:06:54]: Ja, vad intressant ändå, att vara just i den tiden, om man säger?

Talare 1 [00:06:57]: Mm, det finns ju liksom två läger då, det finns IT konsulter som bygger såna här programmatiska algoritmer som liksom ska jaga rätt på vad du besökte senast på nätet, och sen så får du då förslag, som de kallar det, på andra saker som då också kanske kan, och sådär, och då kan man liksom helt automatisera det, men då finns det också

forskning på som visar att den typen av, ja, det går att göra kortsiktigt om man vill öka försäljningen jättesnabbt så kan man liksom peppra på med sånt då, men till slut så tröttnar folk och så blir det motsatt effekt va, att de börjar avsky ditt varumärke eller din stad eller vad det nu är du vill. Så då måste man vända tillbaka det och tänka att, ja men vad kan vi göra för att folk ska gilla det, och då blir det ofta att man kan hjälpa folk liksom på ett eller annat sätt i vardagen eller vad det kan vara, och bygga varumärket på längre sikt. Så det är liksom, man slits hela tiden emellan det där. Och oftast är ju, vinstdrivande företag sugna på att göra vinst snabbt [skrattar 00:08:14] helst, och särskilt om de betalar oss för att hjälpa dem med det. Så det hamnar ofta i en lång diskussion det första man gör.

Intervjuare 1 [00:08:24]: Mm, just det. Där måste ni tycka lite till om vad ni?

Talare 1 [00:08:28]: Ja, alltså, vi vill inte vara medskyldiga till att liksom göra någonting som gör att folk tycker mindre om varumärket, om de nu har kanske fått från en annan konsult som säger att nu ska ni köpa massa såna här banners som dyker upp i din mobil, så kanske vi måste säga att det ska ni kanske inte göra. Och sådär, ja det, det kan vara, men det, ja, ja det är väldigt fragmenterad bransch och det finns ju, vi är ju en reklambyrå som vi kallar oss, men det finns ju liksom 20 andra benämningar på att vara en byrå som sysslar med kommunikation och alla gör kind of samma sak, fast med olika nischer, så det.

Intervjuare 1 [00:09:17]: Ja, vad spännande, det är lite som en bransch som man ofta hör talas om som man, jag i alla fall har, eller man har en idé om, vad det väl kommer, alltså när det kommer till kritan vad det faktiskt handlar om, så är jag ganska dåligt insatt.

Talare 1 [00:09:32]: Mm, nej men det gör det till ett väldigt roligt jobb då tycker jag personligen, för att det är så himla, mina dagar ser väldigt olika ut, jag pratar med jättemycket folk och ställs inför en massa utmaningar som de har så måste, så måste vi sätta oss in i dem och försöka förstå. Det är rätt kul tycker jag.

Intervjuare 1 [00:09:51]: Ja, ja men det låter roligt. Men har du varit i branschen hela ditt yrkesliv så att säga eller?

Talare 1 [00:09:58]: Nej. Jag hade tänkt att jag skulle vara det på gymnasiet, jag gick mediegymnasium och sådär, men sen så, så ville jag hålla på med musik, så jag gjorde det istället, så jag har hållit på med det här i 10 år ungefär, då gick jag faktiskt en utbildning på Lindholmen.

Intervjuare 1 [00:10:20]: Mhm, sån här KY eller?

Talare 1 [00:10:21]: Mm.

Intervjuare 1 [00:10:22]: Jaja.

Talare 1 [00:10:23]: Tvåårig, plus en distansutbildning i Stockholm.

Intervjuare 1 [00:10:27]: Mm.

Talare 1 [00:10:28]: Så gick det att styra om.

Intervjuare 1 [00:10:30]: Så gick det att styra om?

Talare 1 [00:10:32]: Ja, då var jag runt 30 sådär.

Intervjuare 1 [00:10:34]: Vad bra.

Talare 1 [00:10:35]: Ja, det var härligt, faktiskt [skrattar 00:10:36].

Intervjuare 1 [00:10:37]: Jag tänker utbildningarna måste ju också vara liksom hela tiden i förändring då och i just det här ämnet?

Talare 1 [00:10:44]: Mm. Den ser säkert ganska annorlunda ut kan jag tänka mig från när jag gick där.

Intervjuare 1 [00:10:47]: Mm.

Talare 1 [00:10:49]: Och det är ju lite spännande med branschen, att det finns liksom inga riktiga sanningar på det sättet, alltså hade jag varit ingenjör finns det ju oftast liksom fysik eller kemi eller vad det kan vara, matematik, det här är ju mycket byggt på känslor och intuition.

Intervjuare 1 [00:11:13]: Mm, mm. Om vi börjar, när är du född?

Talare 1 [00:11:18]: Mm, 1977.

Intervjuare 1 [00:11:20]: Mm, och var?

Talare 1 [00:11:22]: På Falu lasarett, eller BB.

Intervjuare 1 [00:11:26]: Mm. Då bodde du i Falun eller?

Talare 1 [00:11:29]: Mm, ja det står Sundborn står det i mitt pass, som är en liten by.

Intervjuare 1 [00:11:35]: Mm, Carl Larsson, tänker man spontant?

Talare 1 [00:11:38]: Precis, där växte jag upp ända till jag var 12 eller någonting. Och det är 1500 personer som bor, bodde där då, det kanske är flera. Mm, sen fick jag flytta in till stan då som i det här fallet var Falun, tätort eller vad man ska säga [skrattar 00:11:59].

Intervjuare 1 [00:11:59]: Var det för att dina föräldrar skulle flytta eller?

Talare 1 [00:12:02]: Ja, de jobbade ju där inne redan, det är en halvmil och så, och sen skulle jag, min bror och min syster hela tiden in till den här stan då för det var diverse, jag spelade mycket ishockey och allting, liksom förflyttades hit, så jag tror de bara gjorde livet enklare. Vet inte varför de bodde där från början, kan man ju undra, men det var ju liksom, somrarna

där var ju, de som bodde där och 25 000 tyska turister liksom. Det var så jag växte upp [skrattar 00:12:42].

Intervjuare 1 [00:12:43]: Just det [skrattar 00:12:44].

Talare 1 [00:12:45]: Inte i negativ bemärkelse, utan det var bara så det var. Men visst, det präglar ju en på ett sätt, att det fanns någonting i den här lilla byn som väldigt många människor tyckte var intressant och man jobbade ju på den här Carl Larssongården nästan allihopa.

Intervjuare 1 [00:13:05]: Mm, tänkte just det att ni måste ju vara experter?

Talare 1 [00:13:07]: Ja men sådär, sälja kaffe eller ja min syster var guide liksom, så man fick det med sig på något sätt.

Intervjuare 1 [00:13:16]: Mm, men och sen var det Falun, då, vad hände sen då?

Talare 1 [00:13:22]: Mm, ja Falun, precis, då gick jag högstadium och gymnasium där. Så skulle jag, jag gick ju ishockeygymnasium då, jag hade planerat att jag skulle bli hockeyproffs. Men det blev jag inte riktigt. Och sen så på den tiden höll jag på att säga, om vi nu pratar såhär, så fick man ju, alla skulle ju mönstra då.

Intervjuare 1 [00:13:50]: Ja just det.

Talare 1 [00:13:51]: Till, så då gjorde jag det, sen var det meningen att jag skulle göra 12 månader på I13 Falun också, som sjukvårdare, så då började jag med det, precis efter jag hade tagit studenten då, att jag skulle rycka in, så jag ryckte in och var där i en vecka, när jag dels då insåg att det här är inte min grej alltså, det här med, kommer ihåg en specifik grej, när vi fick lära oss hur man skulle ligga ner och hålla ett vapen och sikta och sådär, och då tänkte jag, och så hade jag dessutom samma dag fått tillsägelse för att jag hade för långt vad det nu var, skägg kanske, för dåligt putsade skor.

Intervjuare 1 [00:14:35]: Mm.

Talare 1 [00:14:35]: Det var inte, jag kände mig ganska [skrattar 00:14:38] .

Intervjuare 1 [00:14:38]: Du var inte förberedd på den?

Talare 1 [00:14:40]: Nej men jag var inte det, speciellt det där med att när det blir så verkligt, att man faktiskt skulle lära sig hur man dödar folk då, så tänkte jag nej, det kan jag inte, det här funkar inte. Och då hade jag innan jag ryckte in skickat iväg en massa mail, för det hade kommit då precis, att man kunde skicka mail, och då, till klubbar ute i Europa, ishockeyklubbar, och bara sagt att jag finns, och då fick jag svar precis i den vevan att jag höll på att tröttna där på lumpen, att det fanns en svensk kille som var tränare i ett lag utanför London, och då hade jag en, ett intyg på en gammal skada som jag visste att jag skulle kunna använda då, herregud liksom ska jag sitta såhär, eller, ja men jag hade en knäskada då som gjorde att jag inte behövde göra lumpen om jag inte ville då, kan vi väl säga. Så då kom jag

på att jag inte ville det, så åkte jag till London och var där i nästan tre år, tre, fyra år.

Intervjuare 1 [00:15:54]: Och spelade hockey?

Talare 1 [00:15:55]: Ja, jag spelade hockey i två.

Intervjuare 1 [00:15:57]: Var det som proffs då eller var det?

Talare 1 [00:15:59]: Ja, det var, ja, det var det ju, det var inte ens i högsta, det var ligan under den högsta ligan, men ja jag fick ju betalt liksom, något slags av boende och sådär.

Intervjuare 1 [00:16:14]: Mm, vad bra.

Talare 1 [00:16:15]: Så det. Och sen så flyttade jag tillbaks till Falun efter tre år eller någonting, gick högskolan, tänkte jag skulle bli musikproducent, så då gick jag en sån, 120 poäng var det på den tiden, men det ville jag inte bli sen kom jag på när jag skulle praktisera då, för att jag ville ju spela musik, jag ville ju inte sitta i ett produktionsrum och lyssna på när andra spelade. Så dessutom när man testade på yrket så var det väldigt, nästan bara kvällar och helger och väldigt osäkert som bransch, så att jag, så då, och det här var då 2003 kanske jag var färdig med den, då visste jag inte riktigt vad jag skulle göra, minns jag. Men då så hade jag det här med musik, jag höll på en massa och vi hade spelat in en skiva och var.

Intervjuare 1 [00:17:24]: Mm, vad spelade du?

Talare 1 [00:17:27]: Ja, då spelade jag, det var ju liksom sån tung metal var det.

Intervjuare 1 [00:17:33]: Mm.

Talare 1 [00:17:34]: Och det var det som var lite grejen då med Göteborg, för här var den scenen världsledande skulle jag säga just då, i tyngre hårdrock. Så hade, ja det var såna här band som In flames, och så vidare, som inte var så stora då men i den scenen så var de störst i världen.

Intervjuare 1 [00:17:57]: Mhm, det var så alltså?

Talare 1 [00:18:00]: Mm, Västkustscenen, det finns nog en massa skrivet om det tror jag.

Intervjuare 1 [00:18:05]: Säkert, mm.

Talare 1 [00:18:07]: Ja, och då bestämde sig jag och min kompis för att flytta hit bara på lite vinst och förlust, söka jobb, så det gjorde vi och jag hittade ett band och ett jobb, så jag jobbade på, ska vi se här Astra Zeneca var jag på ett tag, ute i Mölndal.

Intervjuare 1 [00:18:29]: Mm.

Talare 1 [00:18:30]: I post, den klassiska postturen man åker runt med såna cyklar i kulvertarna där och delar ut till forskarna där. Och sen så hamnade jag på Ridderheims i

Sisjön också, där var jag i några år medan jag försökte få det här bandet att rulla då.

Intervjuare 1 [00:18:55]: Mm. Vad hette ni då som band?

Talare 1 [00:18:58]: Ja bandet hette The Chuck Norris Experiment.

Intervjuare 1 [00:19:02]: Okej.

Talare 1 [00:19:03]: Mm, finns fortfarande, men ja vi lyckades aldrig få till det så vi kunde leva på det, vi var ute och spelade mycket och nere i Europa och sådär också, men vi behövde hela tiden jobba också, så det blev lite slitigt till slut.

Intervjuare 1 [00:19:22]: Mm, vad spelade du?

Talare 1 [00:19:24]: Då var jag gitarrist där.

Intervjuare 1 [00:19:28]: Mm, och Ridderheims, det är charkuterier eller?

Talare 1 [00:19:31]: Mm.

Intervjuare 1 [00:19:33]: Ja.

Talare 1 [00:19:33]: Det var ju, ja, det är precis, det var ju två göteborgare tror jag att de är som liksom tog patent på någon slags inläggningar, från början där de la in oliver i olja och vinäger antar jag på något sätt.

Intervjuare 1 [00:19:53]: Ja, innovativt [skrattar 00:19:56] .

Talare 1 [00:19:56]: Ja [skrattar 00:19:57] , ja men det var nog så, de hade plockat upp det där någonstans, att ja, förmodligen längs medelhavet någonstans och så hade de, gjort det och så hade de ju massa såna här diskar ute på Ica och Hemköp där man fick plocka själv såna här saltorkade tomater och oliver och sånt där. Och det tillverkades i Sisjön, eller gör förmodligen fortfarande, skulle jag tro. Så där var vi på lagret, sen så hade de, importerade de större delen av det som säljs i saluhallen också, kommer liksom via dem och deras importörer.

Intervjuare 1 [00:20:36]: Okej.

Talare 1 [00:20:36]: Med parmaskinka och sånt där. Men sen blev de uppköpta av en finsk sån här jätte, matjätte, som ville effektivisera, så då fick jag sparken helt enkelt.

Intervjuare 1 [00:20:50]: Oj då.

Talare 1 [00:20:51]: Ja [skrattar 00:20:52], och det var ju det bästa som hade hänt mig då, såhär i efterhand, men.

Intervjuare 1 [00:20:59]: För att?

Talare 1 [00:21:00]: För att, dels hade ju bandet gått i stå lite grann och jag kände väl att jag måste göra något annat här nu, sen så hade jag precis träffat min, sambo som jag har fortfarande och hon skulle ha barn, eller vi skulle ha barn [skrattar 00:21:17] ja, hon var gravid, och sådär, och jag är ju, ja, det är ju svårt att ta ett sånt här steg i det läget just när man har en trygg anställning och tänker att ja okej det kanske inte är världens bästa jobb att köra truck, men, måste ju ha en fast inkomst då.

Intervjuare 1 [00:21:41]: Mm.

Talare 1 [00:21:41]: Men då fick jag sparken, så då var jag ju tvungen att hitta på något. Och då sökte jag mig tillbaka till vad jag hade velat liksom, något yrke som jag kunde komma på, och då hade jag ju den här mediautbildningen i minnet då, tror att det var, jag hade en lärare på gymnasiet som hette Jan Axelsson som var, om han var gammalt språkrör i miljöpartiet kanske.

Intervjuare 1 [00:22:12]: Mhm.

Talare 1 [00:22:13]: Ett av de första, och han var så otroligt inspirerande, just när han pratade om kommunikation och hur det funkar, jag minns att jag tänkte lite på hans kurser, sådär, och då började jag söka efter, ja, något som hade med kommunikation att göra. Tänkte, jag hade skrivit en massa också genom åren där, alltså låttexter och sådär, tänkte att, jag skriver ju, då fanns det då på Lindholmen den här copywriter utbildning finns, så då gjorde jag det, fick ta inträdesprov. Så gick jag där i två år, och sen så kom jag, ja, så hade jag en egen firma då medan vi pluggade där vi sålde reklamkoncept jag och en medstudent lite grann, och sen efter det så hamnade jag faktiskt på Dear Friends som praktikant, och så fick jag anställning.

Intervjuare 1 [00:23:15]: Mm, så knöts det ihop?

Talare 1 [00:23:19]: Ja, det kan man säga, i alla fall när man berättar det på det här sättet, men det var nog [skrattar 00:23:22] väldigt mycket mer fragmenterat.

Intervjuare 1 [00:23:23]: Jaja, så är det ju i livet, oftast. Men var, var bor du nu då?

Talare 1 [00:23:32]: Mm, nu bor jag i Björkekärr.

Intervjuare 1 [00:23:35]: Mm.

Talare 1 [00:23:36]: I några radhus där som byggdes på 60-talet som ligger precis på kanten av, ja det ligger precis på gränsen till Sävedalen.

Intervjuare 1 [00:23:51]: Mm, är det Robertshöjd, va?

Talare 1 [00:23:54]: Precis, Robertshöjd.

Intervjuare 1 [00:23:55]: De här tegel?

Talare 1 [00:23:56]: Ja.

Intervjuare 1 [00:23:57]: Jaja, mm.

Talare 1 [00:23:59]: Så det är ett område med 3500 hushåll eller någonting som har de här radhusen i tre olika storlekar då. Och det, mm.

Intervjuare 1 [00:24:11]: Mm, hur länge har ni bott där?

Talare 1 [00:24:13]: Vi flyttade dit 2011.

Intervjuare 1 [00:24:17]: Mm.

Talare 1 [00:24:17]: Gjorde vi, innan dess hade vi en lägenhet på Kungshöjd, där vi bodde och jag har också bott på Strömmensberg.

Intervjuare 1 [00:24:30]: Mm.

Talare 1 [00:24:30]: Ja, om man tänker, Härlanda fängelset och så uppför, uppför kullen där.

Intervjuare 1 [00:24:39]: Just det just det.

Talare 1 [00:24:42]: Det var dit jag flyttade först när jag flyttade till Göteborg då.

Intervjuare 1 [00:24:46]: Mm, så det har ändå funkat med bostäder?

Talare 1 [00:24:50]: Ja, det var ju det som var så himla otroligt, det känns som en, som att det inte går att göra så, men jag och min kompis då när vi åkte ner, eller hade bestämt oss för att flytta till Göteborg så, så åkte vi ner över en helg tror jag att det var, och med målet att skaffa en bostad, och det känns ju jätte [skrattar 00:25:11], det är inget råd jag skulle ge till mina barn att göra så, just nu, men vi hade inte kollat upp någonting heller utan vi åkte ner och gick runt, det fanns ju såna då, jag vet inte om det finns fortfarande, men förmedlingar liksom, som hyrde ut rum hit och dit, det var inte så digitalt heller då, som det är nu, man kunde inte hitta så mycket utan det var, vet vi hittade någon annons i GP liksom, behövde bostad då. Men det, ja det gav ingen frukt just de, men däremot så hade jag anmält mig och en annan kvinn, vad heter det, väninna, som ett par då, till Boplatsajten som fanns, och när vi satt på tåget hem från den här helgen så ringde Boplats till mig och sa att de hade en fyra på Strömmensberg.

Intervjuare 1 [00:26:11]: Mhm. Fantastiskt.

Talare 1 [00:26:13]: Ja, det är helt, jag tror knappt själv på det, men det.

Intervjuare 1 [00:26:16]: Mm, det måste känts lite överkligt då?

Talare 1 [00:26:16]: Det gjorde de, för då hade jag precis, då hade vi, jag ju i och för sig redan

skaffat jobb, det här Astrajobbet, och hon som jag sökte med, hon var frisörska så hon hade, men ändå. Det känns osannolikt. Och dessutom så fick man flyttbidrag på den tiden också, av staten, kommer jag ihåg, 13 000 kronor, för att jag flyttade dit det fanns jobb. Bara en sån sak, ja [skrattar 00:26:47] .

Intervjuare 1 [00:26:48]: Ja, vad häftigt att höra.

Talare 1 [00:26:52]: Ja.

Intervjuare 1 [00:26:53]: Men är det fortfarande du och din sambo och ert barn kanske då eller är det flera barn eller har ni?

Talare 1 [00:26:58]: Mm, nej det är jag och hon och två barn har vi. Liv och Fred, de är sex och nio.

Intervjuare 1 [00:27:07]: Mm.

Talare 1 [00:27:08]: Så de går här i Björkekärrs, eller Rosendalsskolan heter den, ligger där. Så de är ju riktiga göteborgare då, till skillnad från mig [skrattar 00:27:22] .

Intervjuare 1 [00:27:23]: Men just det, berätta det, vad är en göteborgare, enligt dig?

Talare 1 [00:27:28]: Ja, alltså det är så himla lätt att berätta om, eller när man får den frågan, att säga massa konstiga fördomar eller som finns, så om man ska se till vad jag själv har upplevt så är det nog, ja men ändå ganska stolta skulle jag säga, om det, jag märker skillnad på folk som är födda i Göteborg och som inte är det, alltså hur man pratar om stan ändå, tycker jag, på något sätt.

Intervjuare 1 [00:28:01]: Mhm, vad är skillnaden?

Talare 1 [00:28:04]: Ja, men att det finns någonting i, man är ganska stolt över att vara härifrån helt enkelt.

Intervjuare 1 [00:28:14]: Mm, över staden liksom?

Talare 1 [00:28:16]: Ja, det tror jag, och liksom hela, och då tror jag att, man läser in en massa saker i det, vad det nu kan vara, men att inte vara från Stockholm till exempel då kanske, alltså det är en annan inställ, ja det är ju en annan inställning då, och det är väl i och för sig den schablonen som finns då, men att på något sätt så stämmer den ju skulle jag säga. Jag har min syster bor ju i Stockholm och jag har bott där från och till lite då, och ja, nu är det miljön i och för sig jag har beskrivit, men även människorna skulle jag säga är då generellt, väldigt generaliserat så är man ju mindre stressad i Göteborg kan man säga.

Intervjuare 1 [00:29:02]: Mm.

Talare 1 [00:29:03]: Det, det finns ju en, och det är ju därför jag bor här också, kan jag säga, för jag gillar prestigelösa sammanhang och människor, att det inte finns så mycket lager.

Intervjuare 1 [00:29:22]: Mm.

Talare 1 [00:29:23]: Sådär.

Intervjuare 1 [00:29:24]: Just det, för när du säger mindre stressad så menar du då inte bara att man inte stressar rent liksom fysiskt, utan att man också?

Talare 1 [00:29:33]: Nej, ja men precis, att man kanske har, ja precis, ja. Lite ärligare kanske eller så.

Intervjuare 1 [00:29:45]: Mm.

Talare 1 [00:29:47]: På något sätt. Och nu jämför jag bara med Stockholm ska jag säga, det är ju klart att om jag skulle flytta hem till Falun igen så är ju, alltså om man bara räknar stressnivå så är den mycket lägre där, vet jag ju, mina föräldrar bor kvar. Men, ja, det, alltså fördomar bildas ju av en anledning tänker jag, och jag tycker ändå att just den, det här lite mer bekymmersfri eller tyngd eller kalla det vad man vill, prestigelös kanske, ja.

Intervjuare 1 [00:30:29]: Men, är det en sån sak tänker du som den här stoltheten, eller alltså de infödda göteborgarna kan uttrycka stolthet över just det eller? Eller är det mer en sån sak som du har lagt märke till själv, att det?

Talare 1 [00:30:42]: Nej men det tror jag, det tror jag är en del av att vara göteborgare, nu kan jag egentligen inte tala för den gruppen, men, men just det att det är någonting annat, alltså jag tänker, ganska klassiskt, men, östkust och västkust liksom, det finns ju Los Angeles och New York eller, ja, vad man nu vill, men att man är liksom stolt över att inte vara, försöka vara störst och vackrast på det sättet, utan vara någonting annat, lite mer soft [skrattar 00:31:26] .

Intervjuare 1 [00:31:26]: Mm, men hur tänker de inflyttade då, liksom, du sa att det var en skillnad mellan infödda göteborgare och inflyttade?

Talare 1 [00:31:34]: Ja men jag tänker att vi, om man nu hinner, har möjlighet att tänka på det, oftast kanske man måste flytta för att man måste. Men de som får välja då eller så, så är det ju, det är också en självuppfyllande profetia på något sätt, alltså om jag flyttar till Stockholm så kanske jag är stenhård karriärist och vill ta mig till toppen, medan det kanske jag inte skulle göra, då skulle jag nog inte flytta till Göteborg då, om jag vill bli bäst på reklam, säg. Då finns ju de bästa, eller inom citationstecken, i Stockholm, eller största i alla fall, och alla huvudkontor till alla kunder och så vidare. Men här kanske man är ute efter någonting annat då.

Intervjuare 1 [00:32:24]: Mm.

Talare 1 [00:32:25]: Tänker jag att det kanske också påverkar dem som flyttar hit då. Om man vet att det är en stad som erbjuder en viss typ av livsstil eller inställning, då kanske man dras dit, vad vet jag.

Intervjuare 1 [00:32:45]: Mm, sam, ja jag tänker, när blir man göteborgare då?

Talare 1 [00:32:49]: Ja, det pratade jag faktiskt om inför den här intervjun med min kollega där.

Intervjuare 1 [00:32:55]: Mm, mm.

Talare 1 [00:32:57]: Att det känns ju märkligt, för hon är ju, ja, född och uppvuxen här och sådär, och nu ska jag gå och prata om hur det är att vara göteborgare, men, alltså jag tänker väl att det är när man känner sig mer hemma här än någon annanstans då, ungefär.

Intervjuare 1 [00:33:16]: Mm.

Talare 1 [00:33:17]: Att när jag åker upp och hälsar på mina föräldrar och kommer tillbaka hit så är det här som är hemma, då. Och så har det känts ganska länge för mig då.

Intervjuare 1 [00:33:29]: Då är du göteborgare då?

Talare 1 [00:33:31]: Ja, fast jag har ingen dialekt.

Intervjuare 1 [00:33:33]: Nej, men. Är det viktigt?

Talare 1 [00:33:36]: Nej. Nej, alltså, har jag också varit en sån grej, i det hela att jag har tappat mitt dalmål också. När vet jag inte, jag har hört gamla band från när jag var liten när jag pratar liksom såhär hela tiden [på dalmål 00:33:58], och jag kan ju göra det men då skulle det kännas väldigt konstigt.

Intervjuare 1 [00:34:01]: Mm, har det skett här i Göteborg tänker du?

Talare 1 [00:34:03]: Nej, det var nog, kanske i London, jag vet inte.

Intervjuare 1 [00:34:06]: Mm, just det, svårt att prata engelska på dalmål.

Talare 1 [00:34:09]: Ja, det [skrattar 00:34:10] blir inte så snyggt kanske.

Intervjuare 1 [00:34:14]: Eller jag vet inte, men, men alltså vad är, känner du till det här begreppet göteborgsanda?

Talare 1 [00:34:25]: Mm.

Intervjuare 1 [00:34:25]: Vad står det för, för dig?

Talare 1 [00:34:29]: Mm, det är ju ett dubbelt begrepp för mig, för att det har, ja det har ju blivit politiskt på något sätt. Det finns ju en del av det som är negativt då, eller som i alla fall är det första jag tänker på är någon slags svågerpolitik och korruption sådär. Och det är hemskt, att det är så, för att det är ju inte, det är så få personer som har gjort att jag tänker

på det här just nu när du sa det. Om man ser till hur många göteborgare det finns i alla fall så är det ju, ja. Men det är faktiskt så. Men den andra delen av det är nog precis det jag försökte beskriva förut, att det är någon slags ganska glad gamäng lite så, som tar livet lite med en klackspark och försöker vara så positiv det går i de flesta situationer. Det är nog Göteborgsanda, men sen så är det någonting också med, alltså det historiskpolitiska läget då som Göteborg, man tänker kamrater och man tänker, ja egentligen arbetarstad, mot, eller fiskare, fiskerinäring och sådär, att det blir liksom, det är också en sorts anda, alltså en kamratanda som, ja, men som kanske manifesteras av IFK Göteborgs liksom hela den här historien, laget som var amatörer och, och socialdemokratins liksom dominans, och sådär, att det liksom alltid har varit det starkaste arbetarfästet på något sätt. Och det är också lite, kanske man kan läsa in Göteborgs anda om man vill, om man är lagd åt det hållet va.

Intervjuare 1 [00:36:44]: Mm, mm. Upplever du att Göteborg är en segregerad stad?

Talare 1 [00:36:51]: Ja.

Intervjuare 1 [00:36:53]: Hur då?

Talare 1 [00:36:55]: Min sambo hon jobbar som sjuksköterska i Kortedala, eller Östra Göteborg, Kortedala Bergsjön, och har även jobbat inom hemsjukvården där, ute i Bergsjön, och det skulle jag säga att jag upplever inte det som att det är segregerat, men det är segregerat, om jag ska.

Intervjuare 1 [00:37:23]: Mm, mm.

Talare 1 [00:37:24]: Det är väl i och för sig en åsikt, men, det finns ju alltså världar, samhällen, som hon möter dagligdags som de flesta kanske inte vet om att de finns eller, just att, att det har blivit så med våra ytterområden eller förorter att, ja, nä det är svårt att argumentera emot att Göteborg är segregerat tror jag, när man tittar på hur det ser ut.

Intervjuare 1 [00:38:03]: Har du något exempel på det du säger, världar som? Eller vad tänker du på liksom?

Talare 1 [00:38:09]: Ja alltså förutom då rent socioekonomiska faktorer, det vill säga att de här områdena oftast då också är fattigast och folk har väldigt lite pengar, det kan bero på jättemycket olika saker, men i många områden så är det väl för att det är nyanlända människor som kommer dit och har flytt misär och elände. Så det är en tydlig segreg, segregation, såklart, att det bor inga välbeställda människor i de här områdena, utan det bor bara fattiga människor där. Och det har jag väl i och för sig, ja, jo det finns ju statistik på det, gör det ju. Men sen också, när hon kommer hem till människor och det är 12 personer som bor i en tvåa kanske, i ett sånt jättehögt hus, så tänker jag också att så, det, jag vet inte om det är, kan räknas som segregation, men det är definitivt en, ett problem då, om det är så att vi inte vill att det ska vara så. För plats har vi ju.

Intervjuare 1 [00:39:40]: Mm. Har du några tankar om det, vad, hur man?

Talare 1 [00:39:45]: Nej, alltså jag, [skrattar 00:39:49] skulle ju sitta på ett annat ställe om jag

hade den lösningen kanske, men jag, brukar ändå tänka att sånt där, eller min inställning är ju att det är precis det, det här socioekonomiska segregationen som är det största problemet, för att det slår ju ut på alla områden i samhället då, skolor till exempel, att den här typen av, eller ja, folk gör ju sitt bästa för sina barn då, och då är det många som kanske väljer att bara ta bort sina barn ifrån skolor där det går då i det här fallet fattiga människor, när det är deras ända, för då har de det valet och gör det valet och då får vi ännu mer segregation, för då blandas inte de här människorna där heller, så till slut så kan jag gå i den här staden och bara träffa människor som är ungefär som jag, och tycker att allt är jättefint, men jag tror att det är ett jättestort problem. Så att allting som har med att bygga blandstäder och försöka bygga in olika typer av boenden i de här områdena är bra. Tror jag.

Intervjuare 1 [00:41:15]: Mm. Upplever du att du känner till, eller upplever och upplever, men alltså, känner du till Göteborgs alla stadsdelar tycker du?

Talare 1 [00:41:25]: Mm, börjar väl göra det tycker jag.

Intervjuare 1 [00:41:30]: Mm.

Talare 1 [00:41:30]: Ganska dålig på västra Göteborg, eller, Hovås och där utåt, kan jag inte så mycket, där skulle jag nog inte hitta. Men jo, det gör jag nog.

Intervjuare 1 [00:41:45]: Mm, är din fru från Göteborg, eller sambo?

Talare 1 [00:41:48]: Nej, hon är från Höör i Skåne.

Intervjuare 1 [00:41:53]: Mm, men hur rör, hur rör du dig i staden, som?

Talare 1 [00:41:59]: Ja, jag, jag åker buss hit till jobbet, eller cyklar, så det är nog mest så.

Intervjuare 1 [00:42:11]: Mm.

Talare 1 [00:42:12]: Kör nästan aldrig bil inne i stan, det liksom tar mycket längre tid och det kostar mer pengar.

Intervjuare 1 [00:42:20]: Mm, men ni har bil eller?

Talare 1 [00:42:23]: Mm, det har vi. Och just idag körde jag faktiskt bil [skrattar 00:42:28], men det är för att, jo men det har vi, men det är verkligen, ja, man blir ju trött på mornarna när folk sitter en och en i sina bilar och ska in i den här lilla kärnan som vi ändå har. Det måste finnas ett bättre sätt.

Intervjuare 1 [00:42:52]: Mm, det kanske, jag menar, jag tänker att det, det är ju tio års kaos framför oss också för att nu uttrycka en åsikt här som intervjuare, men?

Talare 1 [00:43:05]: Mm, det är det ju. Och det är inte, ja jag vet inte, jag tycker nog att det ska vara en, det ska inte vara några bilar inne i stan överhuvudtaget. Inte om vi ska få en stad som är härlig att gå runt i. Och det kommer det aldrig att vara om det är en massa lastbilar

och bilar som kör. Och det blir ju inte färre, men jag vet inte hur mycket Göteborg ökar med per år, men det är väl ett antal tusen personer liksom. Så det är ohållbart, det förstår man ju, hur mycket man än gräver tunnlar tänker jag [skrattar 00:43:43] att det kommer ju ändå ta stopp till slut, för vi har inte hur mycket yta som helst.

Intervjuare 1 [00:43:48]: Mm, så bilfri?

Talare 1 [00:43:50]: Verkligen, ja, det hade varit härligt. Folk blir mindre stressade då också, det är så mycket aggression med i trafiken.

Intervjuare 1 [00:44:00]: Mm, tror du det är möjligt?

Talare 1 [00:44:03]: Ja, alltså det är ju möjligt, vi har ju bilfria gator idag, jag tänker att det är bara att utöka det området, pö om pö, tills staden är fri, så kan vi väl köra med eltransporter där inne då om det är till butiker och så, det går säkert jättebra, det tror jag.

Intervjuare 1 [00:44:26]: Mm, har du några såna här platser som du tycker speciellt mycket om med Göteborg?

Talare 1 [00:44:35]: Ja, ja i Göteborg, ja det beror på hur man ser, men jag är väldigt mycket i Skatås, hela området är helt underbart tycker jag, det finns ju liksom allt inom några kilometer bara.

Intervjuare 1 [00:44:57]: Mm.

Talare 1 [00:44:58]: Brukar gå med familjen från, hemifrån ut till Bertilssons stuga heter det va?

Intervjuare 1 [00:45:06]: Mm, känner igen.

Talare 1 [00:45:07]: Så kan man gå dit på lördagar och äta lunch och sådär, ja det är helt otroligt. Senast så såg vi, jag tror det var två älgar på vägen.

Intervjuare 1 [00:45:20]: Oj.

Talare 1 [00:45:20]: Det kändes som att man var på något helt annat ställe, så.

Intervjuare 1 [00:45:25]: Mm, hela Delsjöområdet då som du tänker på?

Talare 1 [00:45:28]: Ja, precis.

Intervjuare 1 [00:45:27]: Eller, jag vet inte var gränsen går mellan Skatås och Delsjön?

Talare 1 [00:45:31]: Ja, Skatås, ja Delsjöområdet, skulle jag säga, är det, där, ja men jag springer där och det finns liksom fotbollsplaner och det finns cykel såna här, terrängcykelbanor till barnen, som de älskar och, ja det är helt underbart.

Intervjuare 1 [00:45:54]: Mm. Finns det några andra sådär favoritställen?

Talare 1 [00:45:59]: Ja men alltså jag tycker om Majorna väldigt mycket, har spenderat jättemycket tid kring Mariaplan, [skrattar 00:46:09].

Intervjuare 1 [00:46:07]: För att?

Talare 1 [00:46:09]: Och sådär för, nej men, ja men dels för krogar och restauranger och sådär, tycker jag nästan föredrar det ibland före att vara nere i stan, det är ännu mer lite avslappnat och ännu mer göteborgskt än Göteborgs centrum kan man säga.

Intervjuare 1 [00:46:30]: Mm.

Talare 1 [00:46:31]: Men sen så var det också där alla replokaler och sånt låg då, så uppe i Kungssten så fanns det ju ett helt område där med egentligen bara massa nedlagda fabriker där folk repade och spelade musik och sådär. Så jag har väldigt bra sköna associationer till det, även om det kanske inte är så vackert just i Kungssten, industriområdet, men, men det är fint på något sätt.

Intervjuare 1 [00:47:06]: Mm.

Talare 1 [00:47:10]: Mm.

Intervjuare 1 [00:47:11]: Men, ni trivs låter det som i eran, i stadsdelen där?

Talare 1 [00:47:16]: Mm. Jo, verkligen, och framför allt då med tanke på att det är så himla nära utanför Delsjöområdet, så man kan...

Intervjuare 1 [00:47:27]: Är det det bästa med den?

Talare 1 [00:47:32]: Ja, det tycker jag nog, men det är också, ganska så bra sammansättning av olika typer av människor då, som jag var ute efter lite förut, att, att det inte är, ja det är ju de här radhusen och så finns det ju lite villor och så finns det en del hyreshus och det är liksom, jag vet att det ska byggas fler hyreshus också, det känns som en liten, liten stad.

Intervjuare 1 [00:48:06]: Mm, hur märks det?

Talare 1 [00:48:09]: Ja, men ja precis, man kan ju titta på hitta.se och se hur folk har röstat [skrattar 00:48:17] .

Intervjuare 1 [00:48:15]: Mm, det, ja just det.

Talare 1 [00:48:20]: Nej, nej men alltså, jag vet inte, det där är ju byggt på fördomar ifrån mig också kan jag tänka mig lite grann. Men, men jag ser ju vilka mina barns klasskompisar är, ja, träffar dem, deras föräldrar.

Intervjuare 1 [00:48:40]: Men det är det jag menar, det märks i din vardag att det är

blandat?

Talare 1 [00:48:41]: Det gör det, alltså för att, ja men just för att folk har olika typer av yrken, utbildningsnivå och intressen och språk och ja, vad det nu kan vara, att det är inte särskilt homogent, och det tycker jag om.

Intervjuare 1 [00:48:59]: Mm. Finns det något som är dåligt med stadsdelen?

Talare 1 [00:49:06]: Ja, alltså då kommer det kanske in på politik igen då möjligen, men [skrattar 00:49:16], men just stadsdelen, ah, nej, inte specifikt med den stadsdelen kanske. Det är ju alltid så att man vill att ens barns skola ska vara, ha de resurser som behövs och sådär, och det kanske inte alltid är så, men det är väldigt bra bibliotek, det här Kåken som ligger där i Härlanda, det är ju väldigt bra. Men just, ja nej annars så tror jag inte att det finns så mycket nackdelar. Jag skulle nog kunna rekommendera vem som helst som bor någon annanstans i Göteborg att bo där.

Intervjuare 1 [00:49:57]: Mm, men, du behöver inte alls gå in på det om du inte vill men när du säger politik, är det till exempel skol, alltså resurser till skolan och sånt som du menar då eller?

Talare 1 [00:50:06]: Ja det blir ju eftersom det är så nära mig nu då när de är i den åldern.

Intervjuare 1 [00:50:13]: Ja just det.

Talare 1 [00:50:14]: Så är det ju väldigt lätt att se vad det är som är dåligt med det till exempel, resurser för att kanske ha en extra hjälplärare för barn som behöver det, väldigt stora barngrupper i förskoleklasser, de har gjort en sak nu när de har slagit ihop alla fritidsklasser så att det blir en 70, 75 barn på två stycken fritidslärare.

Intervjuare 1 [00:50:49]: Oj.

Talare 1 [00:50:49]: Vilket inte känns helt enligt vad all forskning visar.

Intervjuare 1 [00:50:55]: Nej.

Talare 1 [00:50:56]: Och det är ju för att spara pengar. Och man tänker att det är någon som liksom, ger dem för lite pengar, helt enkelt. Eller så är det någon annan som missköter sitt jobb, det vet jag inte.

Intervjuare 1 [00:51:10]: Mm, men har du märkt något, för det har ju skett någon omorganisering på skolområdet i Göteborg? Att det ska inte ligga på stadsdelsnämnderna längre utan det ska, det är en central organisation?

Talare 1 [00:51:24]: Mm. Nej. Det tror jag inte.

Intervjuare 1 [00:51:29]: Jag tror det är alldeles nu alltså, från detta läsåret, så det är inget konstigt om det liksom inte har hunnit märkas än eller.

Talare 1 [00:51:33]: Nej, nej jag har inte märkt någonting.

Intervjuare 1 [00:51:35]: Nej, jag tänker det kanske, finns en tanke att det ska fungera?

Talare 1 [00:51:41]: Ja, man får hoppas det, ja för skolan, min dotter hon har gått i såna här baracker nu i två års tid, det är för att man har byggt om den här skolan vilket var helt förståeligt för den var ju från tidigt 60-tal tror jag, väldigt sliten, och dålig luft och sådär, så det har ju blivit helt suveränt då, lokalmässigt så ett himla lyft, de har ju byggt en halv skola till då på den, på den gamla, som är nytt och slagit upp lite fönster och sådär så de får in lite ljus.

Intervjuare 1 [00:52:17]: Mm, ja vad bra.

Talare 1 [00:52:19]: Ja, det är bra.

Intervjuare 1 [00:52:21]: Mm. Men nu ska vi se, tillbaka till Göteborg som helhet här då, så, är det inte så jättemånga frågor kvar, men om, går det att säga tre bra saker med Göteborg?

Talare 1 [00:52:35]: Mm. Det är precis lagom stort, tycker jag, en jättebra sak, för att det är aldrig längre än en halvtimme till någonting, även om du cyklar nästan. Dessutom så är det precis lagom stort för att man ska kunna jobba med ganska nischade yrken och sådär. Och ändå ja, såna yrken som egentligen bara finns i storstäder då om man ska räkna Göteborg som en storstad, men det känns inte så, och därför tycker jag att det också är precis lagom stort rent, vad ska man säga, ja, jag har inget bra ord, affärsmässigt eller sådär. Ekonomiskt. BNP [skrattar 00:53:38] eller vad det nu är.

Intervjuare 1 [00:53:40]: Mm, mm, ja just det, infrastruktur kanske?

Talare 1 [00:53:42]: Ja, men det kan det nog vara. Ja men det finns liksom, det är väldigt få saker som du inte kan göra i Göteborg, oavsett vad du jobbar med egentligen. Det är nog bara liksom kung och statsminister, då kanske du måste bo i Stockholm. Annars så går det bra [skrattar 00:54:02]. Det var en sak ja. Ja sen så tycker jag att det är väldigt naturskönt, så. Att det, det finns ju, dels det som jag gillar, det vill säga insjöar och mycket skog, gammal skog och sådär, men och så finns det ju hela kusten och allt detta som andra människor uppskattar väldigt mycket [skrattar 00:54:38], stränder och sådär, det känns som att det är en, det är liksom ett utsnitt av Sveriges natur på en ganska liten yta, och det är väldigt bra. Ja just det, vad kan det mer tänkas... Mm, ja, jag kan ju säga i och för sig en tredje sak är kultur.

Intervjuare 1 [00:55:24]: Mm.

Talare 1 [00:55:25]: Kulturellt utbud, alltså jag flyttade ju hit på grund av en musikscen som ju var helt fantastisk och innan dess fanns det också en Göteborgs punkvåg som, och hela den här Hagaeran, med, det känns som att det är mycket såna här kulturella milstolpar som jag verkligen tycker om och dras till, och fortfarande då, eller ja det har ju levt vidare med. Som en väldigt bra musikstad, många fina studios och ja, speciella artister som kommer härifrån liksom, med ett väldigt unikt uttryck liksom. Man kan säga vad man vill om Håkan

Hellström men han är ju väldigt unik i sitt uttryck och han startade en helt egen Göteborgs indiescen liksom. Men ja, kultur, eller musik och kultur.

Intervjuare 1 [00:56:31]: Mm, håller du fortfarande på med musik förresten?

Talare 1 [00:56:37]: Ja, det gör jag, inte i det bandet som jag var med i förut, men jag har ett litet band som vi repar med i Gårda är det väl, en gammal skola.

Intervjuare 1 [00:56:52]: Mm, och spelar också då ibland eller?

Talare 1 [00:56:57]: Ja, vi spelade faktiskt härom veckan, på ett par olika festivaler ute i lands, eller ute på vischan, så.

Intervjuare 1 [00:57:11]: Mm, mm, vad heter det bandet?

Talare 1 [00:57:13]: Ja vi heter Brighthood.

Intervjuare 1 [00:57:16]: Och det är fortfarande metal?

Talare 1 [00:57:19]: Nej nu är det väldigt lågmäld rock, indierock kanske, vi har en väldigt karismatisk sångerska som vi försöker liksom backa upp kan man säga.

Intervjuare 1 [00:57:32]: Mm, vad roligt.

Talare 1 [00:57:34]: Ja, kul.

Intervjuare 1 [00:57:35]: Och hockey då, är det fortfarande?

Talare 1 [00:57:36]: Nej. Jag var med i ett lag som heter IK Raid, som spelade i division fyra och tränade på Rambergsrinken, i några år, det var kul, och de hade jag, den klubben har funnits sen 30-40-talet eller nånting, har alltid legat i lägsta divisionen.

Intervjuare 1 [00:57:58]: Mm[skrattar 00:57:59] .

Talare 1 [00:57:59]: Men så tyckte jag att det blev lite för, jag bröt näsan lite för några år sen, av en armbåge, så tänkte jag att det här är [skrattar 00:58:09], kan inte hålla på med det här längre.

Intervjuare 1 [00:58:10]: Inte värt det?

Talare 1 [00:58:11]: Jag får ut och springa istället. Ja, men min son har precis börjat i Partille, Partille hockey. Så vem vet.

Intervjuare 1 [00:58:20]: Mm, känns det, hur känns det?

Talare 1 [00:58:24]: Ja, det är roligt. Jag tycker ju om atmosfären i en ishall.

Intervjuare 1 [00:58:30]: Mm, det funkar att vara hockeyfarsa?

Talare 1 [00:58:31]: Ja, det gör det, absolut, än så länge i alla fall, nu är det bara en gång i veckan, kanske.

Intervjuare 1 [00:58:39]: Mm, är din fru också med i den liksom?

Talare 1 [00:58:43]: Hon, nej, hon är inte så förtjust i ishallar överhuvudtaget faktiskt, det är hon inte, men hon tycker att det är kul att han håller på.

Intervjuare 1 [00:58:55]: Mm, men du, det var också då tre dåliga saker med Göteborg? Om du kan hitta några såna?

Talare 1 [00:58:58]: Mm, det kanske är lite lättare [skrattar 00:59:02], nej. Jag får väl ändå säga infrastruktur. Trots allt.

Intervjuare 1 [00:59:18]: Mm, då tänker du mer logistiskt?

Talare 1 [00:59:22]: Nej alltså det går ju inte att ta sig fram liksom i stan och det har varit så jättelänge och det kommer vara så jättelänge. Jag vet att det beror på att det blir bättre och att det finns en orsak liksom, men om jag ska svara just nu så är det ju definitivt så. Dessutom har ju tågtrafiken, ja sina begränsningar då, eftersom den stannar där, det går liksom inte att, ja, det skulle ju gå att göra på ett mycket bättre sätt, och sen hela spårvagn blandat med buss blandat med är också väldigt kaotiskt, de kanske ska bygga upp dem istället eller någonting, på höjden.

Intervjuare 1 [01:00:02]: Högbanor?

Talare 1 [01:00:04]: Ja, eller något, de bygger väldigt krångligt. Så det kan jag tycka är en ganska dålig sak. Det, ja, stadsplanering höll jag på att säga, men segregationen är ju jättedålig sak med Göteborg, verkligen. Det är inte klokt egentligen när man tänker efter hur det ser ut. Och det är, ja det är bara dåligt för alla, det är dåligt för människor som bor i de områden som är segregerade, det är väldigt dåligt för alla göteborgare. Dels för att de går ju miste om en massa saker, och sen så är det ju jättedyrt i längden för ett samhälle att hålla på på det sättet, och blir det värre och värre så kan det vara direkt livsfarligt ju, med tanke på vad som händer i socialt utsatta områden och hur man formas som person och sådär, så det måste ju någon, vi, göra någonting åt. Så det är dåligt. Inte i och för sig ett specifikt Göteborgsproblem kanske, men det är ändå här vi pratar om.

Intervjuare 1 [01:01:43]: Mm. Mm.

Talare 1 [01:01:46]: Mm... Kan inte komma på något annat än vädret just nu [skrattar 01:02:04] .

Intervjuare 1 [01:02:04]: [skrattar 01:02:05]

Talare 1 [01:02:05]: En sista grej. Kan ju vara lite tråkigt. Jag har bott i London också, det var

lite liknande känsla. Tror att det är den när höstregnet som kommer underifrån samtidigt som det omöjliggör att ha ett paraply, för det bara går sönder. Det är dåligt, det kan jag ju säga, jag vet inte om det är stans fel men den ligger där den ligger i alla fall.

Intervjuare 1 [01:02:32]: [skrattar 01:02:33] Just det, hm. Det är det ni ska sälja in nu då när ni jobbar för Göteborg och CO, så.

Talare 1 [01:02:39]: Mm, jo precis. Det, jag har redan varit där [skrattar 01:02:45] .

Intervjuare 1 [01:02:47]: Ja, mm.

Talare 1 [01:02:49]: Hur får man folk att komma hit på hösten till exempel.

Intervjuare 1 [01:02:54]: Ja, nej jag vet att de har något program eller projekt med Rain vad det nu heter.

Talare 1 [01:03:01]: Precis, när man försöker nyttja det här till ens fördel istället, det är väldigt bra.

Intervjuare 1 [01:03:05]: Bra tänkt, absolut.

Talare 1 [01:03:08]: Ja, kommer såna regnlekplatser och lite sånt.

Intervjuare 1 [01:03:11]: Ja just det.

Talare 1 [01:03:13]: Ja.

Intervjuare 1 [01:03:14]: Det är både tänker jag Göteborgs naturliga tillstånd men också då klimatmässigt, alltså om det ökar?

Talare 1 [01:03:22]: Jo alltså i det så ingår ju också allt dagvatten som bara försvinner då och man kan ta tillvara på det, och ja, det är ju en väldigt bra grej.

Intervjuare 1 [01:03:35]: Ja. Vad tänker du apropå det om Göteborg som i framtiden då, om du tänker dig om, ja, 100 år eller så? Eller säg, kortare tid också, men?

Talare 1 [01:03:50]: Nej men jag tror att det finns ingenting som säger att städer blir mindre och mindre utan det är ju liksom, det känns som att allting bygger på städer, och folk flyttar till städer och det blir liksom, så jag tror, det kommer ju bara bli ett större och större område som räknas som Göteborg. Men om man tittar på, det finns ändå väldigt fina planer för stan, tycker jag, om man skulle ens realisera hälften av dem så tror jag att om 50 år då så skulle det bli väldigt mycket mer tanke bakom i alla fall stadskärnan då.

Intervjuare 1 [01:04:35]: Mm, vilka planer tänker du alltså rent allmänt?

Talare 1 [01:04:38]: Ja men jag har ju försökt sätta mig in lite grann i, i, ja men allt som ska ske här runt omkring till exempel, att man tar bort de här lederna så att inte de går mitt i

stan och man bygger ihop Lindholmen med centrum på ett helt annat sätt, så att det blir liksom mer tillgängligt.

Intervjuare 1 [01:05:04]: Med linbanan menar du eller?

Talare 1 [01:05:07]: Nej alltså, ja, det är både det men det är en ny bro som ska byggas där också, och säkert tätare färjetrafik och sådär, förbindelser, man bygger ihop. Men det känns ju spännande och sen så, ja som sagt, det saknas inte bra idéer, det tycker jag inte alls, så om det finns en liksom vilja hos de som ska ta beslut och att man kan ta det till långsiktiga beslut så känns det ljust, jag tror att det kan bli en väldigt, ska inte säga mycket trevligare, men det kan bli en väldigt bra plats att bo på tror jag.

Intervjuare 1 [01:05:51]: Mm, mm. Du är hoppfull?

Talare 1 [01:05:53]: Mm, ja absolut, jag tror att jag kommer bo kvar här, ja, [skrattar 01:06:01] det är lätt att sitta här och säga det men jag kan inte se att jag skulle flytta någon annanstans för att jag inte trivs i Göteborg, det kommer inte hända, utan då får det vara något annat, någon annan orsak. Jag tycker att det är Sveriges bästa stad, helt klart.

Intervjuare 1 [01:06:19]: Mm, du skulle rekommendera någon att flytta hit?

Talare 1 [01:06:22]: Mm, alla faktiskt, det tycker jag.

Intervjuare 1 [01:06:27]: Och hur skulle du paketera det då om du?

Talare 1 [01:06:31]: Ja men skulle väl ta det bästa av det som jag har sagt här i [skrattar 01:06:36].

Intervjuare 1 [01:06:37]: I kort version? Mm, mm.

Talare 1 [01:06:37]: Ja, men ja fast, det är just det att, att det är som att bo i en jättestor stad fast mycket, mycket behagligare, skulle jag nog säga. Det borde ju räcka.

Intervjuare 1 [01:06:53]: Mm, det låter ju jättebra [skrattar 01:06:54] . Och nu ska jag bara fråga, varför du kände för att vara med här också?

Talare 1 [01:07:01]: Jag tycker att det var, det låter som ett väldigt roligt projekt, jag skulle själv vara väldigt intresserad av att läsa det eller se en sådan utställning.

Intervjuare 1 [01:07:14]: Mm, mm.

Talare 1 [01:07:15]: Säg om det hade gjorts för 100 år sen, så hade det varit superspännande att höra någon motsvarande mig då sitta och försöka formulera sina tankar kring där de bor, jag tror att det förändras jättemycket över tid, alltså bara för 20 år sen eller 30, så det, det var nog mycket det tror jag, och att, ja men få bidra med något till det, känns ju kul.

Intervjuare 1 [01:07:51]: Ja vad roligt, vi är glada, tacksamma att du var med.

Talare 1 [01:07:53]: Ja.

Intervjuare 1 [01:07:54]: Var det, var det ungefär som du tänkte dig?

Talare 1 [01:07:56]: Ja men det var det nog, tror jag. Jag vet inte, riktigt hur mycket, hur intressant det blir utifrån mig som person, men, men det var väl ungefär så jag tänkte mig.

Intervjuare 1 [01:08:12]: Mm, jag tror det blir jätteintressant.

Talare 1 [01:08:14]: Ja [skrattar 01:08:15]

Intervjuare 1 [01:08:19]: Men är det något du vill lägga till, var det nåt som du hade, det här, varför pratade vi inte om detta, eller?

Talare 1 [01:08:24]: Nej jag tror inte det. Jag hade ju sånt himla flyt med allting när jag flyttade hit, så jag har liksom en väldigt positiv bild, men jag tycker att det har varit en väldigt välkomnande plats liksom, på alla sätt och vis, det kan man ju säga. Men annars tror jag inte jag hade.

Intervjuare 1 [01:08:47]: Mm. Och du kommer kalla dig göteborgare?

Talare 1 [01:08:49]: Det kommer jag.

Intervjuare 1 [01:08:52]: Ja [skrattar 01:08:52].

Talare 1 [01:08:53]: Det, det gör jag också, men de enda som protesterar är ju i så fall folk som är födda här.

Intervjuare 1 [01:09:01]: Mm, är det så, på allvar?

Talare 1 [01:09:04]: Nej, nej inte på allvar. Men det är alltid, man är ju så himla präglad av där man är född och sådär, så det är svårt att inte nämna det, om jag bara skulle bestämma mig för att jag är Göteborgare och sen inte.

Intervjuare 1 [01:09:20]: Mm, nej man måste ju inte välja, man kan ju vara.

Talare 1 [01:09:25]: Ja man kan ju vara 100 procent bägge tänker jag.

Intervjuare 1 [01:09:28]: Absolut, jag håller med, det blir bra, då slutar vi där.

Talare 1 [01:09:31]: Ja.

Intervjuare 1 [01:09:32]: Ja. Tack för detta som sagt.

Talare 1 [01:09:35]: Ja ja visst, det är bara roligt.

[bandningen slutar]